

γέρων Γόζος, οὐ αἱ διαταγαὶ οὐδέποτε ἡμφισβητοῦντο, καὶ μάλιστα ὁσάκις διέτασσε τὴν διαρπαγὴν.

Τριακοντὰς εὐρώστων ἀνδρῶν, τῶν μὲν ὠπλισμένων διὰ πιστολῶν, τὸ δὲ πλεῖστον κραδαινόντων λ α ζ ο υ ς (7) καὶ πελέκους, ἐρρίφθησαν ἐντὸς τῶν παρὰ τὴν προκυμαίαν δεδεμένων λέμβων καὶ ὤρμησαν ἐν ἀριθμῷ προφηνῶς ἀνωτέρῳ τοῦ τῶν ἀνθρώπων τῆς Σ α κ ο λ έ β α ς. Κατὰ τὴν στιγμὴν ἐκείνην διαταγὴ τις ἐδόθη ἐπὶ τοῦ πλοίου χαμηλῇ τῇ φωνῇ. Ἡ Σ α κ ο λ έ β α, μετὰ τὴν ἐκ τοῦ πόρου ἔξοδον τῆς, εὐρέθη ἐν τῷ μέσῳ τοῦ λιμένος. Οἱ κεροίακες αὐτῆς ἦσαν κεχαλαρωμένοι, ἡ ἄγκυρά τῆς μετ' οὐ πολὺ ἐρίπτετο, καὶ διέμεινεν ἀκίνητος μετὰ τελευταῖον κλονισμὸν ἐκ τῆς ἀλύσου τῆς προελθόντα.

Αἱ λέμβοι ἤδη μόλις ὀργυιάς τινας ἀπέειχον αὐτῆς. Ἄλλ' ὅμως, χωρὶς νὰ δεικνύῃ καὶ ὑπερβολικὴν δυσπιστίαν πρὸς τοὺς Βοιτυλοῦς, ὧν βεβχίως ἐγνώριζε τὴν κακὴν φήμην, ἅπαν τὸ πλήρωμά τῆς θὰ ἦτο ὠπλισμένον, ὅπως, καλούσης τῆς ἀνάγκης, εὐρέθῃ εἰς θέσιν νὰ ὑπερασπίσῃ αὐτήν. Οὐδὲν ὅμως τοιοῦτο τό γε νῦν συνέβαινεν ὁ πλοίαρχος τῆς Σ α κ ο λ έ β α ς μετὰ τὴν ἀγκυροβολίαν ἤρξατο βηματίζων ἀπὸ τῆς πύρας πρὸς τὴν πρύμνην ἐφ' ὅσον οἱ ἀνθρωποὶ του, χωρὶς νὰ δώσωσι προσοχὴν εἰς τὴν ἐμφάνισιν τῶν μονοξύλων, ἡσχολουῦντο ἡσύχως περὶ τὴν τακτοποίησιν τῶν ιστίων πρὸς διευκόλυνσιν τῆς ἐκπορτώσεως τοῦ καταστρώματος. Μόνον ἡδύνατό τις νὰ παρατηρήσῃ ὅτι τὰ ἐν λόγῳ ιστία δὲν συνεστέλλοντο ἐντελῶς, ὥστε νὰ μένωσι μόνον οἱ κερκιοῦλοι ζυγιστήρες, ἀλλ' οὕτως ὥστε νὰ καταστῇ εὐχερὴς ἡ πρὸς ἀπόπλουν ἀνεξέλιξις των.

Ἡ πρώτη λέμβος ἐπλησίασε τὴν Σ α κ ο λ έ β α ν ἐξ ἀστερῶν, αἱ λοιπαὶ τὴν προσέβαλλον σχεδὸν ταυτοχρόνως. Καὶ, ἐπειδὴ τὰ νευτικὰ αὐτῆς παρὰ πειράμα-

τα ἦσαν μικρὸν ὑψωμένα, οἱ ἐπιδρομεῖς, θανασίμους ἐκπέμποντες κραυγὰς, δὲν ἔσχον ἀνάγκην νὰ πράξωσιν ἄλλο τι ὅπως εὐρεθῶσιν ἐπὶ τοῦ καταστρώματος, παρὰ νὰ διασκελίσωσι ταῦτα. Οἱ μανιωδέστεροι ὤρμησαν πρὸς τὴν πρύμνην· εἰς δὲ ἀρπάζας ἀνημμένον φανόν, τὸν ἔφερε πρὸ τοῦ προσώπου τοῦ πλοίαρχου, ὅστις ἀναρρίψας ἐπὶ τῶν ὤμων τὴν καυσίαν του, παρουσίασε τὸ πρόσωπόν του ἐμπλεῶν φωτός, καί :

— «Πῶς!» εἶπε, «λοιπὸν, οἱ Βοιτύλιναι δὲν ἀναγνωρίζουσι πλέον τὸν συμπατριώτην των Νικόλαον Στάρκον;»

Καὶ ἐσταύρωσεν ἡρέμα τοὺς βραχίονα. Μετὰ μικρὸν δὲ αἱ λέμβοι καταλιπούσαι μετὰ μεγίστης ταχύτητος τὸ πλοῖον, εἶχον ἐκπνέθει εἰς τὸν μυχὸν τοῦ λιμένος. (Ἐπεται συνέχεια)

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΕΝΔΥΜΑΣΙΑΣ ΤΩΝ ΝΕΩΝ

Εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς δηλώ ὅτι αἱ ἐμὲ διατριβαὶ, καθὼ ἱατροῦ, θ' ἀποβλέπωσιν εἰς ζητήματα τῆς ὑγιεινῆς ἐν γένει τῶν νέων, διότι νοῦς ὁ ὑγιὴς ἐν σώματι ὑγιαίνει· οὐ γὰρ λέγει ἀρχαῖον γνωμικόν, ὅπερ περιττὸν ν' ἀναπτύξω περαιτέρω, διότι ἀποτείνομαι πρὸς νουνεχεῖς καὶ μόνον ἴσως ἐπαρκεῖς πείρας ἐστερημένους.

Ὅσοι τῶν μαθητῶν ἀκροῶνται τῶν ἐς ἐρινῶν μαθημάτων τῆς Σχολῆς τοῦ Λαοῦ, βεβχίως ἤκουσαν καὶ ἐμοῦ ψέγοντος ἐν πολλοῖς τὴν ἐν γένει δίαιταν τῶν νέων καὶ ἰδίᾳ τὴν τρόπον τοῦ ἐνδύεσθαι αὐτῶν. Δὲν πρόκειται δὲ περὶ τοῦ εἶδους τοῦ ἐνδύματος, διότι τοῦτο καλὸν ἢ κακὸν καθιερώθη ἤδη καὶ ἐγένετο ὑπὸ πάντων ἀποδεκτὸν, ἀλλὰ περὶ τοῦ τρόπου τῆς ἀμφίεσεως τῶν καθέκαστα μερῶν τοῦ ἱματισμοῦ.

Πᾶς τις νοεῖ βεβχίως ὅτι τὰ ἐνδύματα κύριον σκοπὸν προτίθενται τὴν προφύλαξιν τοῦ σώματος ἀπὸ τῆς ἐπηρείας τῆς περιβαλλούσης αὐτὸ ἀτμοσφαιρῆς, τηρουμένων τῶν ἀπαραιτήτων κανόνων τῆς εὐπρεπείας καὶ κοσμιότητος.

(7) Ἀμριστόμους μαχηταί. Σ. Μ.

Ἐάν τις π. χ. περιβληθῇ κάλυμμα θερμὸν ἀπὸ κεφαλῆς μέχρι ποδῶν, προσφυλάσσεται μὲν ἀπὸ τοῦ ψύχους, πλὴν παρίσταται ἄκ ο σ μ ο ς καὶ γελ ο ῖ ο ς, ὡς ἐπίσης ἐάν φέρῃ ἐνδύματα ἐφηρμοσμένα ἐπὶ τοῦ σώματος αὐτοῦ οὕτως ὥστε νὰ διακρίνωνται πόρρωθεν τὰ μέλη τοῦ σώματος τοῦ ὡς ἐν φυσικῇ καταστάσει. Ἐπίσης ἀπρεπῶς ἐνδύεται τις, ὅταν φέρῃ στολισμοὺς περιττοὺς καὶ ὅλως ἀπᾶδοντας εἰς τὴν ἡλικίαν καὶ τὴν κοινωνικὴν αὐτοῦ θέσιν. Τοῦτο νοῶ λέγων ὅτι δέον νὰ ἐνδύηται τις ὑπὲρ π ὧ ς καὶ κ ο σ μ ῖ ο ς.

Δυστυχῶς ὑπὸ πᾶσαν ἔποψιν πολλὰ εὐρίσκωμεν τὰ ψεκτὰ ἐν τῷ τύπῳ τῆς ἐνδυμασίας νίων ἐκ τῶν νέων καὶ ἰδίως μαθητῶν ἀρεσκομένων νὰ ἐνδύωνται εἰς τρόπον κινουῦντα τὴν κοινὴν περιέργειαν καὶ προκαλοῦντα τὰς παρατηρήσεις τῶν φιλοσκαυμόνων καὶ αὐστηρῶν ἐπικριτῶν παντός ἀτόπου.

Ὁ μαθητὴς πρέπει νὰ φέρῃ ἐνδύματα καθαρὰ καὶ ὅσον οἶόν τε ἀπλᾶ δηλ. ἐστερημένα παντός προσθέτου στολισμοῦ, διότι ὁ μὴ τοιοῦτοτρόπως ἐνδύόμενος παρίσταται τῷ θεωμένῳ ὡς προσέχων μᾶλλον εἰς τὴν ἐξωτερικὴν αὐτοῦ παράστασιν καὶ οὐχὶ εἰς τὴν ἐσωτερικὴν αὐτοῦ μόρφωσιν.

Καὶ ἐν πρώτοις, κατ' ἐμὴν γνώμην, ὁ μαθητὴς πρέπει νὰ κόπῃ τὴν κόμην αὐτοῦ ἐν χρῶ δηλ. σύρριζα, ὅσας τις ἀποχρῶν λόγος δὲν κωλύει τοῦτο, τὸ μὲν ἵνα ἡ κεφαλὴ ἐθίζηται ἐγκαίρως εἰς τὰς ἀτμοσφαιρικὰς μεταβολὰς καὶ καθαρίζεται εὐκόλως τὸ δῆμα, τὸ δὲ, ὅπερ καὶ σπουδαιότερον, ἵνα μὴ χάνῃ ὁ μαθητὴς τὸν καιρὸν αὐτοῦ περιποιούμενος τὴν κόμην καὶ πασαλεῖ φων αὐτὴν διὰ μύρων καὶ χρυσμάτων ἐπιβλαβῶν τῇ ὑγείᾳ καὶ παριστάωντων αὐτὸν θληπρεπῇ· διότι ὁ ἄνθρωπος τρέφων κόμην καὶ π ε ρ ι σ σ ὧ ς περιποιούμενος αὐτὴν ὁμοιάζει γυναικί.

Ὁ λαιμὸς δέον νὰ μένῃ ἐλεύθερος καὶ νὰ μὴ περιβάλληται ὑπὸ ὑψηλῶν καὶ πάντοθεν περικλειόντων αὐτὸν περιλαιμίων (γυακῶν)· διότι ὁ λαιμὸς εἶνε τῆς κεφαλῆς ρίζα κατ' Ἀριστοτέλην, βε-

βαίως δὲ κακῶς ἀναπτύσσεται πᾶν φυτόν, ὅταν ἡ ρίζα αὐτοῦ δὲν ἀερίζηται προσηκόντως. Πλὴν λοιπὸν τῶν κεφαλῶν, ὑφ' ὧν πᾶσχοῦσι πολλοὶ τῶν φερόντων τὸν λαιμὸν αὐτῶν περιβεβλημένον ὑπὸ τοῦ κ ο υ τ ῖ ο υ ἐκείνου, δὲν εἶνε σπάνιξι ταῖς τοιοῦτοις καὶ αἱ ὀδονταλγίαι καὶ πρὸ πάντων αἱ ἀμυγδαλίτιδες (οἱ κοινοὶ λ α ι μ ο ἱ) καὶ οἱ λαρυγγικοὶ κατάρροι, ἐκδηλούμενοι διὰ βηχὸς ἱερᾶς καὶ βργχχνοῦς τῆς φωνῆς· ἐνίοτε δὲ παρὰ τοῖς τοιοῦτοις εὐρίσκονται καὶ οἱ ἀδένες (ἐλθαῖς) τοῦ λαιμοῦ ἐν γένει ἐξωγκωμένοι ὡς παρὰ τοῖς χοιραδικοῖς (χελωνιαραῖοις). Ἐκαστος τῶν φερόντων τὸ περιλαίμιον τοῦτο ἄς ψύσῃ τὸν λαιμὸν αὐτοῦ καὶ θὰ εἶδῃ ὅτι πράγματι φέρει τοὺς ἀδένες τούτους ἐξωγκωμένους εἰς μικρὸν ἢ μείζονα βαθμὸν, ἀναλόγως τοῦ χρόνου καθ' ὃν φέρει τοῦτο. Μακρὰν λοιπὸν ἀπὸ τοῦ λαιμοῦ τῶν νέων ἐν γένει τὸ εἶδος τοῦτο τῆς περιβουλῆς αὐτοῦ· ἄς φέρῃ ἕκαστος εὐρύχωρον καὶ ὅσον οἶόν τε ἀνοικτὸν περιλαίμιον, ἵνα ὁ λαιμὸς μένῃ τὸ πλεῖστον γυμνός.

Ὁ λαιμοδέτης ἔστω ἀπλῆ μεταξὺν μέλαινα ταινία εὐπρεπείας χάριν. Οἱ πολυχρωμοὶ λαιμοδέται καὶ αἱ ἐπ' αὐτῶν καρφίδες πολυτελεῖς ἢ μὴ ἀρμόζουσιν εἰς γυναικας καὶ ὄχι εἰς νέους σοβαροὺς καὶ προκαλειφομένους ν' ἀπαρτίσωσι τὴν μέλουσαν κοινωνίαν τῶν ἐγγραμμάτων, τῶν ἐμπόρων, τῶν πολιτευτῶν κλπ. Οἱ δὲ πολύπτυχοι λαιμοδέται οἱ περιβαλλόντες οὐ μόνον τὸν λαιμὸν ἀλλὰ καὶ τὸ στήθος καλύπτοντες εἶνε πρὸς τοῖς ἄλλοις καὶ ἐπιβλαβέστατοι, διότι ὑπερθερμαίνουσι τὸν τε λαιμὸν καὶ τὸ στήθος, ὑποσκάπτοντες βαθέως τὴν ὑγείαν τοῦ φέροντος.

Τὰ τοῦ μαθητοῦ ἐνδύματα ἔστωσαν ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ χρώματος φαιβοῦ (στακτεροῦ) τὸ μὲν ἵνα μὴ ὥσι ποικίλα τὴν χροιάν ὡς ἀπᾶδοντα εἰς τὸν αὐστηρὸν τοῦ μαθητοῦ βίον, τὸ δὲ, ἵνα δύνανται νὰ ζέρωσι καὶ ρύπους τινας, οὐ; ἀφεύκτως πᾶς τις καὶ ἰδίᾳ ὁ μαθητὴς συχνάκις λαμβάνει

ἐκ τῆς μετὰ πολλῶν ἀναστροφῆς. Τὸ μέ-
λαν τῶν ἐνδυμάτων χροῶμα καθιερωθὲν ὡς
χροῶμα ἐπισήμου ἀμφίσεως οὐδαμῶς ἀρ-
μόζει εἰς τὸν μαθητὴν. καθὼς ἄσημον βιοῦν
τα βίον· αἱ δὲ ἐπισκέψεις αὐτοῦ ἐν ἡμέ-
ραις ἐορτῶν φέρουσιν ὅλως οἰκογενειακὸν
χαρὰκτῆρα. Αἱ στεναὶ σκελῆς (παντα-
λόνια) αἱ ὑπὸ ἐνίων μαθητῶν φερόμεναι
εἶνε οὐχὶ μόνον ἀνθυγιαῖναι, ἀλλὰ πρὸ
πάντων ἀναιδεῖς· ἄπορον δὲ πῶς οἱ γο-
νεῖς αὐτῶν καὶ οἱ λοιποὶ συγγενεῖς, οὓς
ἐπισκέπτονται οἱ δίκην σχινοδοκτῶν ἐνδε-
δυμένοι οὗτοι νέοι δὲν ἀπαγορεύουσιν αὐ-
τοῖς νὰ φέρωσι τοιοῦτου εἶδους σκελῆς
ἢ ἐν ἀποτυχίᾳ δὲν ἀπαγορεύουσι τὴν ἐν
τῷ οἴκῳ αὐτῶν εἴσοδον. Ἰκανὸν καὶ τοῦ-
το φάρμακον πρὸς ἄρσιν τοῦ ἀ τ ο π ο υ
τούτου.

Αἱ χεῖριδες (γάντια) ἐν γένει οὐδένα
λόγον ἔχουσιν εἰς τὰς χεῖρας τοῦ μαθη-
τοῦ καὶ μόνον κατ' ἐμὴν ἀντίληψιν χρη-
σιμεύουσιν ὡς σύμβολον ἀμελείας· ὁ μα-
θητὴς ὁ φέρων χεῖριδας λέγει μόνος του
«εἰμὶ ἀμελής.» Ὁ ἀρσεσκόμενος εἰς τὸν
τίτλον τοῦτον φερέτω χεῖριδας.

Τὶ δὲ νὰ εἴπῃ τις περὶ τῶν διαφόρου
πάχους χρυσῶν ἀλύσεων, τῶν ὠρολογίων
καὶ τῶν δακτυλίων τῶν μαθητῶν; Τοῦ
μεγάλου τούτου ἀτόπου τὴν εὐθύνην ὑπέ-
χουσιν οὐχὶ οἱ μαθηταὶ ἀλλ' οἱ γονεῖς καὶ
οἱ συγγενεῖς αὐτῶν οἵτινες ἀντὶ νὰ λαμ-
βάνωσι παρὰ τῶν τέκνων καὶ ἀνεψιῶν αὐ-
τῶν δῶρα τῇ πρώτῃ τοῦ ἔτους, δίδουσιν
αὐτοῖς τοιαῦτα· ἀντὶ δὲ βιβλίων ἢ λαι-
λῶν πρὸς σπουδὴν χρειωδῶν, δωροῦνται
αὐτοῖς ὠρολόγια πολυτίμη μετὰ βραχιῶν
ἀλύσεων, δακτυλίους, πόρπας ἀδακνυτο-
κολλητήτους διὰ τὸν λαιμοδέτην αὐτῶν
κτλ. τὸ δὲ χεῖριστον πάντων καὶ χρή-
ματα ἄφθονα, ἅπερ εἰς χεῖρας νέου ἀπεί-
ρου καὶ οὐδεμίαν ἔχοντος τούτων ἐπεί-
γουσαν χρεῖαν γίνονται ὁ φοβερός προα-
γωγὸς εἰς πᾶσαν ἀσωτείαν καὶ διαφθο-
ράν. Ὁ καλὸς μαθητὴς δεόν νὰ προσφέρῃ
τοῖς γονεῦσι καὶ συγγενέσιν αὐτοῦ τῇ
πρώτῃ τοῦ ἔτους ἢ τῇ ἡμέρᾳ τῆς ἐορτῆς
αὐτῶν ὡς δῶρα ἰχθυογραφήματα ἔργα

τῶν χειρῶν του, ἢ ἐπιστολὰς συγχαρητη-
ρίους καλλιγεγραμμένας· καὶ ἐκφραζούσας
τὴν εὐγνωμοσύνην αὐτοῦ ἐπὶ ταῖς μερί-
μναις καὶ ταῖς δαπάναις ταῖς καταβαλ-
λυμέναις πρὸς τελείαν αὐτοῦ μόρφωσιν.

Χ Π Κορύλλος

Εἰς τὸ Φεγγὸν ἔτος

— ο ρ ρ ο —

Πόσα παρῆλθον ἔπος· σὺ, καὶ πόσα μέλλουν ἔτι
ν' ἀφανισθῶν διὰ παντός εἰς χάος ἀφανείας!

ὦ ἔτος, πόσα ἔτη
ἀναπολομένη εἴτωχ' μετὰ παλμῶν ἀνίας!

Παρῆλθον καὶ παρέργασαι, πλὴν, εἴναί, φεῦ, πολλάκις
εἶν' ἀναγκαῖον φάρμακον ἢ πανάκματ' ὀλῆθ.

Ἐτῶν, φεῦ! πόσα πλήθ' ὀλῆθ
πικρῶν συλλογιζόμενοι δὲν στένομα' ἀπειράκις!

Ὡρας κα', ὥρας νῦν ζωῆς, ὦ ἔτος, πλέον ἔχεις
ὁδεύεις πρὸς τὸ μηδένος τὰς ἀγανεῖς ἐκτάσεις·
καὶ ἐν ᾧ πτερὸν τρέχεις
πρὸς τὸ κενόν, εἰς ἀλγεῖνὰς βυθίζομαι· ἐκστάσεις . . .

Ἀρά γε, εὖτω καὶ ἡ ζωὴ δὲν φεύγει στιγμιαίως . . .
Δὲν εἴθινει ἄρα, ὥπερ σὺ, καὶ τῶν θνητῶν ὁ βίος . . .
Δὲν εἶν' ἄρα νυμφίος
καὶ δι' ἡμᾶς αἰώνιος . . . ὁ τάχος ὁ μοιραῖος ! . . .

Τὸ ἔτος, ὅπερ σήμερον γεγραμὸς ἐκπνέει.
δὴν μᾶς ὀδεῖ πρὸς τὸ μὴρὲν ἐν ἔτι λάθρα βῆμα ; . . .
καὶ μετ' αὐτοῦ θρομαῖοι
δὲν βαίνομεν πλησίστιοι πρὸς τὸν σκοπὸν, τὸ μῆμα ;

Τὰ ἔτη, φεῦ ! παρέργονται γοργόπτερα καὶ σβύνουν·
ὡς σβύνει κάθε πόθος μας, κάθε γὰρ καὶ ὀλίψις . . .
Καὶ μόνον, μόνον τύψεις
καὶ ἀναμνήσεις ἀλγεῖνὰς ἐνθύμιον ἀγίζουν ! . . .

Πετᾶς, ὦ ἔτος, 'ς τοῦ κενοῦ βυθίζεσαι τὸ γάσμα.
Πλὴν, ἐπὶ τοῦ φερίτρου σου γεννᾶται ἔτις νέον.
Καὶ, πρὶν δέσθῃ τὸ ἄσμα
τὸ τρέμον εἰς τὰ χεῖλη μου, παῖδα γεννᾶς ὥραϊον . . .

Κι' ἡ αἰωνία μηχανὴ εἰς ἰδρὰ ἀνανεοῦται·
καὶ ἐαυτῇ διηγεῖται ῥώμην. Ζωὴν προσθέτει,
ὅσω πετοῦν τὰ ἔτη.
Ὁ τάλας μόνον ὁ θνητὸς διὰ παντός νεκροῦται ! . . .

ὦ, φεῦγε, ἔτος· μὴ ἀργεῖς, ἐκεῖ σὲ ἀναμένουν
φίλοι γονεῖς σου, συγγενεῖς, προπάτορές σου τόσοι . . .
ὦ, σπεῦσον· σὲ προσμένουν
ἰδὲ πῶς υπερήφανοι· παῖδοι σὲ χαριεῖται ! . . .